

Udskriftsdato: 17. februar 2021

KEN nr 9471 af 26/05/2016 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00853

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 15-70-00853

Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00853

Ikke kritik af TV 2 for omtale af to advokater

To advokater klagede over, at DR, TV 2 og Radio24syv havde bragt krænkende omtale om dem i relation til deres erhvervsudøvelse. Dertil var der klaget over valget af kilder og manglende forelæggelse. Begge advokater var klageberettiget i forhold til TV 2s omtale, da den ene advokat blev nævnt ved navn, mens den anden blev betegnet som ”mørens advokat” i relation til omtalen af en konkret samværssag. Pressenævnet udtalte ikke kritik i sagen.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Der er klaget over et samarbejde mellem medierne TV 2, DR og Radio24syv i relation til medie-dækningen, og klagerne har derfor anført, at de tre mediers dækning bør vurderes samlet.

Pressenævnet behandler klagen over de tre medier samlet, men vurderingen af, hvorvidt de enkelte medier har tilsidesat god presseskik, sker i forhold til det medie, der har offentliggjort de pågældende oplysninger. Redaktøren for et medie kan efter medieansvarslovens regler som udgangspunkt kun drages til ansvar for de oplysninger, der er offentliggjort i redaktørens eget medie.

3.1 Formelle forhold

Da TV 2s Facebook-sider, herunder [facebook.com/tv2nyhederne](https://www.facebook.com/tv2nyhederne), ikke er anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, er der ikke tale om et medie omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 3. Klagen over TV 2s opslag på Facebook hører således ikke under nævnets kompetence. Denne del af klagen afvises derfor i medfør af medieansvarslovens § 43, stk. 2, nr. 1.

I den forbindelse bemærkes det, at TV 2 og TV 2 News’ radio- og tv-udsendelser er omfattet direkte af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 2, og hjemmesiden tv2.dk er anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3.

Klagen over TV 2’s radio og tv-kanaler samt hjemmesiden tv2.dk er omfattet af Pressenævnets kompetence.

I sagen har TV 2 gjort indsigelser over for en række formelle forhold. De formelle spørgsmål er behandlet nedenfor.

3.1.1 Klagefrist

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at det følger af medieansvarslovens § 34, stk. 3, at klager over Danmarks Radios, TV 2s eller TV 2s regionale virksomheders overtrædelse af god presseskik senest 12 uger efter offentliggørelsen skal indgives til disse. De pågældende virksomheders afgørelse kan senest 12 uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

Klagen drejer sig om TV 2s omtale den 12. marts 2015. Den 4. juni 2015 modtog TV 2 en klage fra [Klager 1] og [Klager 2] over tilsidesættelse af god presseskik og en anmodning om genmæle. Klagen er således sendt til TV 2 på frisdagen. Ud fra indholdet af mailen af 4. juni 2015 må TV 2 have været be-

kendt med det overordnede indhold af klagen. Den 9. juni 2015 præciserede [Klager 1] og [Klager 2] klagen og eftersendte en genmæletekst til TV 2.

Da klagen over TV 2s afslag af 26. juni 2015 er modtaget i Pressenævnet den 24. august 2015, er klagefristen til Pressenævnet samtidig overholdt. Klagen behandles.

TV 2 har anført, at klagen over presseetik er tilkommet efter klagefristens udløb. Ud fra indholdet af mailen af 4. juni 2015 finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at det er tilfældet. Klagen behandles både for presseetik og afslag på genmæle.

3.1.2 Retlig interesse

Det er en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man selv som person, organisation, virksomhed eller lignende skal være omtalt, afbilledet eller på anden måde identificeret i mediet.

[Klager 2] er omtalt ved navn i TV 2s nyhedsindslag kl. 19.00. [Klager 1] repræsenterede moren i en sag, der blev omtalt i TV 2s nyhedsindslag kl. 22.00. I indslaget blev hun omtalt som ”morens advokat”. Begge er således en del af den omtalte gruppe af familieadvokater, der henvises til som ”en eller to håndfulde familieadvokater” og ”syv navngivne advokater”. [Klager 2] og [Klager 1] har derfor en sådan retlig interesse i at klage over TV 2s omtale, at der er grundlag for at behandle klagen i forhold til dem begge.

3.1.3 Kildebeskyttelse, råoptagelser og seertal

Pressenævnet bemærker, at det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, hvorvidt navnene på de advokater, der har udtalt sig til DR, vil være omfattet af reglerne om kildebeskyttelse i retsplejeloven. Det forhold henhører under domstolene og falder uden for Pressenævnets kompetence og behandles derfor ikke.

TV 2 har ikke fremlagt seertal og råoptagelser. Nævnet bemærker, at det ligger uden for nævnets kompetence at pålægge et medie at udlevere seertal og råmateriale.

3.1.4 Mundtlig forhandling

Efter § 46, stk. 3, i medieansvarsloven samt § 8, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsorden for Pressenævnet, kan nævnet indkalde sagens parter til mundtlig forhandling. –Mundtlig forhandling kan ifølge forarbejderne til bestemmelsen i medieansvarslovens § 46, stk. 3, anvendes, hvor sagen efter nævnets opfattelse ikke er tilstrækkeligt oplyst på det skriftlige grundlag, eller hvor der er mulighed for en forligsmæssig løsning. Det fremgår også af forarbejderne, at bestemmelsen ikke giver mulighed for en egentlig bevisførelse for nævnet. Der henvises til Folketingstidende 1990-91, 2. saml., till. A, sp. 3170.

Pressenævnets sager behandles normalt på skriftligt grundlag. Der er ikke på det foreliggende grundlag anledning til at antage, at sagen ikke kan oplyses tilstrækkeligt ved parternes skriftlige indlæg, eller at der af andre grunde bør træffes afgørelse om mundtlig forhandling. Der findes herefter ikke at foreligge grundlag for at indkalde parterne til en mundtlig forhandling.

Anmodningen om mundtlig forhandling afvises, og sagen behandles nedenfor på skriftligt grundlag.

3.2 God presseskik

Pressenævnet bemærker indledningsvis til realitetsbehandlingen af indholdet af klagen, at [Klager 2] og [Klager 1] ifølge TV 2s indslag og udsendelser skulle anvende uetiske metoder samt være medvirkende til at optrappe konflikter mellem sine klienter og den anden forælder, modparten. TV 2 har henvist til, at mediet har gengivet interesseorganisationer og andres holdning til en gruppe familieadvokaters, herunder [Klager 2]s adfærd som advokat. Pressenævnet har ikke mulighed for at tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for beskyldningerne. Det forhold tages der derfor ikke stilling til i nedenstående behandling.

3.2.1 Offentlig interesse

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet finder, at der er en klar samfundsmæssig interesse i spørgsmålet om, hvorvidt advokater anvender grundløse anklager mod den ene forælder i forbindelse med forældremyndigheds- og samværssager. [Klager 2] har tidligere udtalt sig til medier og taget del i den offentlige debat om samværssager, ligesom hun medvirker i TV 2s nyhedsindslag i 19-Nyhederne den 12. marts 2015. Nævnet finder herefter, at TV 2 og de øvrige medier var berettiget til at omtale sagen og i den forbindelse nævne [Klager 2] ved navn i forbindelse med omtale af hendes erhvervsfaglige virke som advokat.

3.2.2 Vinkling

Der er klaget over, at TV 2s dækning var ensidig. Ifølge klagerne er omtalen ensidig, navnlig fordi, at moren og barnets perspektiv ikke blev belyst, selvom hovedhensynet i denne type sager er "barnets bedste". Ifølge klagerne fremgår det heller ikke klart af mediedækningen, at en samværssag behandles af administrative myndigheder, mens en forældremyndighedssag behandles af domstolene. Endelig mener de, at advokaters rolle burde have været beskrevet yderligere.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages.

Pressenævnet finder ikke grundlag for at fastslå, at redaktøren har overskredet de vide rammer for redigering ved ikke at omtale de forhold, klagerne ønskede. Nævnet bemærker, at [Klager 2] medvirkende i 19-Nyhederne på TV 2 den 12. marts 2015 med udtalelsen:

"Det er helt nyt for mig. Jeg har ikke hørt noget fra advokatmyndighederne. Jeg har ikke haft nogen sager i advokatmyndighederne om nogle som helst form for overtrædelse. Det er det eneste, jeg kan sige til det."

Nævnet bemærker yderligere, at TV 2 i 22-Nyhederne den 12. marts 2015 oplyste følgende:

"[...]*Speak*: TV 2-nyhederne har dagen igennem forsøgt at få en kommentar fra moderens advokat, men hun har trods talrige henvendelser ikke vendt tilbage.

[...]

Studievært: TV 2-Nyhederne har i dag været i kontakt med [Person B]s ekskone. Hun afviser at have medvirket til at skabe falske anklager, men ønsker ikke at lade sig interviewe om sagen. ”

Efter en samlet vurdering af [Klager 2]s udtalelse, TV 2s forgæves forsøg på at få kontakt til [Klager 1] og TV 2s samlede omtale finder Pressenævnet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at anse TV 2s dækning for at være ensidig. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af TV 2.

3.2.3 Kildekritik

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises overfor nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

Klagerne har henvist til, at medierne burde have udvist en særlig kildekritik over for interesseorganisationen Foreningen Far, selskabet Hvert 3. barn ApS og dets direktører, de anonyme advokater i rundspørgen, kontorchefen i Statsforvaltningen, formanden for Danske Familieadvokater, tidligere minister for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, samt advokaterne Lars Borring, Rasmus Hedegaard, Cecilie Mieth og Karina Hedegaard Hansen.

I artiklen ”*LISTE: Sådan snyder advokater børn ud af dine hænder*” udtaler Jesper Lohse, formanden for Foreningen Far, sig. Nævnet bemærker, at det ikke klart af artiklen fremgår, at Jesper Lohse er formand for foreningen. Foreningen Far er dog omtalt i artiklen, og Jesper Lohse henviser til foreningen, eksempelvis ved udsagnet ”*Jesper Lohse hører dagligt fra foreningens forskellige rådgivningscentre*”. Det må således have stået læseren klart, at Jesper Lohse havde en tilknytning til Foreningen Far, og Pressenævnet finder, at læseren havde tilstrækkelig mulighed til at forholde sig til kilden.

TV 2 henviser til en rundspørge blandt 24 unavngivne advokater, som Radio24syv har lavet i samarbejde med DR. Pressenævnet bemærker i den forbindelse, at det følger af medieansvarslovens §§ 12 og 19, at redaktøren er ansvarlig for indholdet af en artikel eller udtalelse, som har været bragt navngiven i et andet massemedie, og som gengives i redaktørens skrift eller udsendelse. Det forhold, at DR og Radio24syv henviser til en rundspørge, som de selv har lavet blandt en gruppe anonyme advokater, ændrer som udgangspunkt ikke TV 2s ansvar for at overholde god presseskik. TV 2 skal stille samme krav til korrektheden i formidlingen af andres nyheder, som de stiller til deres egne nyheder.

Pressenævnet finder imidlertid ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 ikke har udvist den fornødne kildekritik over for kilderne ved ikke selv at undersøge kildernes beskyldninger yderligere. Deres udtalelser understøttes af andre navngivne kilder, og de faktiske forhold vedrørende rundspørgen i TV 2s omtale er korrekt gengivet.

Nævnet finder herudover ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 ikke har udvist den fornødne kildekritik. Nævnet har lagt vægt på, at det fremgår, hvem der udtaler sig, og at udtalelserne fra kilderne fremstår som kildernes vurdering af den omtalte gruppe familieadvokater.

Det forhold, at TV 2 ikke giver oplysninger om eventuelle kilder med tilknytning til selskabet Hvert 3. Barn ApS, kan ikke føre til et andet resultat.

3.2.4 Korrekte oplysninger

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. jf. punkt A. 1.

3.2.4.1 Generel omtale

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at TV 2 gør beskyldninger til fakta. Eksempelvis skriver TV 2 i billedteksten til artiklen ”Advokater opfordrer til løgn og incest i familiesager”:

”[...] Nu viser det sig, at en gruppe familieadvokater aktivt opfordrer til løn og svindel. [...]”

Af selve artiklen fremgår det yderligere:

”[...] og en lang række af disse anklager er det purre opspind, fabrikeret og tilskyndet af familieadvokater. [...]”

Klagerne har blandt andet henvist til, at TV 2 ikke har dokumentation for sådanne konstateringer, og at klagerne ikke har modtaget kritik fra Advokatnævnet.

Udsagnene i artiklen kan forstås som faktiske oplysninger. Det fremgår imidlertid også af artiklen:

”[...] I Statsforvaltningen har man kendskab til en gruppe familieadvokater, som handler uetisk i børnesager. Det fortæller kontorchef i Statsforvaltningen Bente Koudal til DR.

[...]

Skruppelløse advokater

[...]

Og hun [Tanja Graabæk, direktør i ”Hvert 3. barn”] er ikke i tvivl om, at ansvaret for de falske anklager i mange tilfælde ligger hos advokaten.

[...]

Ifølge en rundspørge, som Radio24syv og DR2 har foretaget, så svarer 22 ud af 24 adspurgte familieadvokater, at de har kolleger, der efter deres mening går over stregen i børnesager. [...]”

Pressenævnet finder efter en samlet vurdering, at der er tale om en generel omtale, og at det fremgår af artiklen som helhed samt TV 2s dækning i øvrigt, at der er tale om beskyldninger og vurderinger fra kilder, herunder andre advokater. Pressenævnet udtaler derfor ikke kritik af TV 2.

3.2.4.2 Nyhederne kl. 22.00

Der er klaget over, at oplysningerne i nyhedsindslaget om, at [Klager 1] skulle have opfordret pigerne i den konkrete samværssag til at lyve om overgreb, er ukorrekte, herunder at TV 2 burde have oplyst, at [Klager 1] først indtrådte som advokat i sagen efter et år.

Pressenævnet har noteret sig det omfattende baggrundsmateriale, herunder en lang række retsdokumenter fremsendt i denne sag samt i Pressenævnets sag nr. 15-70-00781, der vedrørte samme nyhedsudsendelse. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet, har nævnet ikke mulighed

for at tage stilling til den fremførte påstand. Nævnet finder således ikke grundlag for med den fornødne sikkerhed at tage stilling til, hvorvidt børnenes udsagn er sandfærdige.

Pressenævnet finder videre ikke grundlag for at fastslå, at redaktøren har overskredet de vide rammer for redigering ved ikke at omtale det ønskede forhold. Pressenævnet udtaler derfor ikke kritik.

3.2.5 Forelæggelse

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den, der kan være krænket, jf. punkt A. 1 og A. 3.

Klagerne har klaget over, at TV 2 har anvendt artikeloverskrifter som ”*Advokater opfordrer til løgn og incest i familiesager*” og ”*LISTE: Sådan snyder advokater børn ud af dine hænder*” og bragt ukorrekte oplysninger om dem, herunder at de anvender uetiske og ulovlige metoder i samværssager med det formål at give moren en bedre retsstilling.

Pressenævnet finder, at beskyldningerne i artiklerne og nyhedsudsendelserne kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for klagerne, særligt [Klager 2], som TV 2 nævner ved navn, hvorfor oplysningerne har skullet forelægges for klagerne.

TV 2 kontaktede [Klager 2] om eftermiddagen den 12. marts 2015. Hun medvirkede herefter i et telefoninterview. TV 2 bragte et uddrag heraf i 19-Nyhederne samme dag, hvor hun fik lejlighed til at komme til orde i forhold til den kritik, der knyttede sig til omtalen af hende og hendes erhvervsudøvelse. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af TV 2s forelæggelse for [Klager 2].

På baggrund af oplysningerne i sagen lægger Pressenævnet til grund, at TV 2 den 12. marts 2015 forud for nyhedsudsendelsen kl. 22 forsøgte at kontakte [Klager 1] telefonisk syv gange i tidsrummet mellem kl. 11.34 og kl. 19.16. Det lægges yderligere til grund, at TV 2 den 12. marts 2015 sendte en SMS til [Klager 1] kl. 19.00 samt en mail til hende kl. 19.06.

Af mailen fremgik det:

”[Person B] anklager dig for at have opfordret hans døtre til at lyve om at han skulle have udøvet seksuelle overgreb mod egne børn.

Vi har forsøgt at få en kommentar fra dig siden kl. 13 i dag. Kan du ikke ringe så snart du har mulighed for det?”

Under hensyn hertil og til, at omtalen af [Klager 1] var anonym i 22-Nyhederne samme aften, udtaler Pressenævnet ikke kritik af TV 2s forelæggelse for [Klager 1].

Pressenævnet finder heller ikke anledning til at udtale kritik i forhold til den øvrige generelle dækning, hvor hverken [Klager 1] eller [Klager 2] er nævnt ved navn, og hvor TV 2 ikke forinden har forelagt oplysningerne for klagerne. Nævnet finder i øvrigt ikke grundlag for at kritisere TV 2s angivelse af [Klager 2]s placering som værende på ”[By]”.

3.2.6 Afpublicering

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8. Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksene til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Klageren har anmodet medierne om at fjerne al mediedækning om emnet. TV 2 har ikke kommenteret på anmodningen, hvilket Pressenævnet betragter som et afslag.

Da mediedækningen vedrører klagerens erhvervmæssige virke og ikke indeholder sådanne følsomme eller private oplysninger, som kan anses som omfattet af punkt B. 8, finder Pressenævnet ikke, at TV 2 skulle have imødekommet anmodningen om at slette mediedækningen. Nævnet udtaler herefter ikke kritik af TV 2 for ikke at fjerne nyhedsudsendelser samt artikler fra TV 2s hjemmesider.

3.3 Genmæle

Det fremgår af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Det følger videre af lovens § 38, stk. 1, at genmælets indhold i alt væsentligt skal være begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger, og indholdet må ikke være retsstridigt.

Pressenævnet finder, at den foreliggende genmæletekst ikke tager stilling til konkrete oplysninger i mediedækningen og indeholder kommentarer, beklagelser på mediets vegne og vurderinger i et sådant omfang, at det ikke opfylder indholdskravet i medieansvarslovens § 38. Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at pålægge TV 2 at bringe genmæleteksten hverken helt eller delvist.

Advokaterne [Klager 1] og [Klager 2] har klaget over omtale af samværssager den 12. marts 2015 bragt på tv-kanalerne TV 2 og TV 2 News samt på hjemmesiden tv2.dk, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat. Klagen omfatter endvidere mediets afslag på genmæle.

Sagen er behandlet sammen med sag nr. 15-70-00852: [Klager 1] og [Klager 2] mod DR og sag nr. 15-70-00854: [Klager 1] og [Klager 2] mod Radio24syv.

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at DR, TV 2 og Radio24syv har bragt krænkende og ukorrekt omtale om dem i relation til deres erhvervsudøvelse som advokater. Dertil er der klaget over valget af kilder og manglende forelæggelse.

I sagerne er der indsendt et omfattende bilagsmateriale til klagen til Pressenævnet fra [Klager 2] og [Klager 1], herunder andre artikler i forskellige skrevne medier, hvor de er omtalt eller udtaler sig. I Pressenævnets kendelse er alene gengivet dele af det fremsendte materiale.

1 Sagsfremstilling

Der er klaget til Pressenævnet over artikler på hjemmesiden tv2.dk samt nyhedsindslag på tv-kanalerne TV 2 og TV 2 News. Nyhedsomtalen er bragt den 12. marts 2015 i tidsrummet fra kl. 11.09 til kl. 22.00.

Forud for 19-Nyhederne på TV 2 den 12. marts 2015 rettede TV 2 henvendelse til [Klager 2], hvorefter hun blev interviewet telefonisk.

Forud for 22-Nyhederne på TV 2 og TV 2 News den 12. marts 2015 rettede TV 2 henvendelse til [Klager 1] uden at få kontakt til hende.

1.1 Nyhedsdækning og korrespondance med TV 2

Tv2.dk bragte den 12. marts 2015 kl. 11.09 (opdateret kl. 11.57) artiklen ”*Advokater opfordrer til løgn og incest i familiesager*”. Til artiklen var indsat et billede af en kvinde, der skjuler sit ansigt i sine hænder og en mand, der sidder og kigger på hende med ryggen til kameraet. Til billedet var indsat følgende billedtekst:

”Billedet her stammer fra TV 2’s dokumentarserie ’Med børnene som våben’, der handlede om, hvordan forældre bekriger hinanden i kampen om forældremyndigheden. Nu viser det sig, at en gruppe familieadvokater aktivt opfordrer til løgn og svindel. [...]”

Af artiklen fremgår blandt andet:

”Ingen kneb er tilsyneladende for beskidte, når højspændte familiesager om samvær skal afgøres. Anklager om vold og overgreb mod forældrenes fælles barn bliver brugt flittigt som våben i kampen om barnet.

Og ifølge kilder, som Radio24Syv har talt med, bliver forældrene rådgivet af en lille gruppe navngivne familieadvokater, der opfordrer forældrene til at bruge falske anklager mod eks-partneren.

Hvert år modtager statsforvaltningen omkring 250 anklager fra forældre, der påstår, at deres tidligere samlever har begået vold, incest eller andre skadelige overgreb mod deres fælles barn, og en lang række af disse anklager er det purre opspind, fabrikeret og tilskyndet af en familieadvokat.

[...]

I Statsforvaltningen har man kendskab til en gruppe familieadvokater, som handler uetisk i børnesager. Det fortæller kontorchef i Statsforvaltningen Bente Koudal til DR.

[...]

Skruppelløse advokater

[...]

Og hun [Tanja Graabæk, direktør i ”Hvert 3. barn”] er ikke i tvivl om, at ansvaret for de falske anklager i mange tilfælde ligger hos advokaten.

Alle rådgivere på det familieretlige område kender effekten af falske anklager. Men at vide det og bruge det er to forskellige ting. Det er i den forbindelse påfaldende, at det altid er den samme lille gruppe advokater, der ender med den samme type sager, forklarer Tanja Graabæk [...]

Ifølge en rundspørge, som Radio24syv og DR2 har foretaget, så svarer 22 ud af 24 adspurgte familieadvokater, at de har kolleger, der efter deres mening går over stregen i børnesager. [...]”

I slutningen af artiklen var indsat følgende billedtekst til ovennævnte billede:

”Ingen kneb er tilsyneladende for beskide, når højspændte familiesager om samvær skal afgøres.”

Af udskrift fra teleselskabet Telenor, hvor TV2/Danmark A/S står anført som kontoejer, fremgår det, at der er foretaget opkald til telefonnummer [Telefonnummer I] den 12. marts 2015 kl. 11.34 og kl. 12.03 (De første seks cifre i telefonnummeret stemmer overens med de første seks cifre i [Klager 1]s telefonnummer). Opkaldenes varighed for henholdsvis 0,12 minutter og 0,72 minutter.

Af mail af 12. marts 2015 kl. 15.24 fra [Klager 2]s sekretær til [Klager 2] fremgår det, at TV 2 havde forsøgt at kontakte hende telefonisk.

Kl. 17.12 bragte tv2.dk artiklen ”*LISTE: Sådan snyder advokater børn ud af dine hænder*”. I forbindelse med artiklen blev efter 19-Nyhederne samme dag indsat et link til et tv-klip fra nyhedsindslaget samme dag. I klippet oplyses, at Foreningen Far har lavet en liste med punkter over konfliktoptrapning. [Klager 2]s telefoniske udtalelse til TV 2 fremgår også af klippet.

Af artiklen fremgår blandt andet:

”Det tager ikke mere end en time at fjerne en ekspartner fra et fælles barns liv. Det eneste du skal bruge er en beskidt moral og en række dårlige råd fra din advokat.

Radio24Syv beskriver i dag, hvordan advokater opfordrer forældre til at lyve om vold og overgreb for at få den fulde samværsret over et fælles barn og Foreningen Far, der afholder ca. 5.000 rådgivninger årligt, bekræfter, at falske beskyldninger om vold og overgreb et udbredt redskab i fastkørte familiesager.

- Det er tydeligt, at der er omkring 20 velkendte metoder, som bliver brugt af mødre, og man skal være opmærksom på, at alle kan blive ramt af det i Danmark. Det tager i dag ikke en gang en time at få smidt en far ud af barnets tilværelse. Der bliver brugt en række standardteknikker, hvis ikke man bliver enig om samvær og bopæl, og alle familieadvokater ved udmærket, at der ikke skal meget til, før faderen mister bopælsretten og samværet, siger Jesper Lohse.

Han anser problemet for at være større end Statsforvaltningens egen vurdering af, at myndigheden i gennemsnit behandler en sag om falske beskyldninger om vold, og ud fra foreningens rådgivning har man udarbejdet en liste over metoder, som advokater og desperate forældre bruger for at påvirke sagerne til egen fordel.

I en rapport om forældreansvarsloven fra 2013 indgår en lang række af de erfaringer, som foreningen har gjort sig i forbindelse med rådgivningen af forældrene, og her tegnes blandt andet et billede af en belønningsstruktur for advokaterne, der arbejder direkte i modsat retning af børnenes og forældrenes behov for at hurtig sagsbehandling.

Opskrift på fuldt samvær

I rapporten hedder det blandt andet:

”Vi oplever hver eneste uge advokater, som misbruger systemet og som opnår bedre forhold for den ene forælder via usand og uetisk mistænkeliggørelse eller på forskellig vis får bragt sagen i retten for at opnå en kommerciel gevinst og skifte fokus væk fra bedste forælderevne.”

Foreningen Far har samlet eksempler fra deres rådgivningscentre om sager hvor ét, flere eller alle eksempler på nedenstående liste gør sig gældende:

1. En advokat under fri proces modtager betaling, når sagen kommer i retten og mangler sager.
2. En advokat kan lukke sagen på en time for under 5.000 kr. men modtager 10.000-50.000 kroner og nærmest fast årlig indtægt ved at optrappe konflikten.
3. En advokat forsøger at skabe konflikt uden grund for herved at stille kvinden bedst.
4. En advokat giver på en forælders vegne Statsforvaltningen oplysninger om, at et barn har det dårligt efter der er takket nej til en urimelig bodeling - velvidende at børnene er glade, harmoniske og alle kan bekræfte forholdet - som ren pression.
5. En advokat sender en forælder på krisecenter for at få sagen til at se voldsom ud - uden grund.
6. En advokat dækker over, at en forælder har været voldelig ved at angribe den anden forælder.
7. En advokat møder op på modpartens bopæl velvidende, at modpartens advokat ikke er til stede - i et forsøg på at skabe konflikt.
8. En advokat tilbageholder relevante oplysninger for Statsforvaltningen - og skaber konflikt.
9. En advokat overbebyrder Statsforvaltningen for at skjule sagens virkelighed.
10. En advokat foreslår bopælsforælderen at flytte væk til direkte skade for barnet.
11. En advokat medvirker til usande anklager og chikane overfor selv ordentlige forældre.
12. En advokat medvirker aktivt til falsk politianmeldelse mod bedrevidende.
13. En advokat gør intet for at rette forkerte oplysninger mod bedrevidende.
14. Advokatens chefer gør ingenting - det er normal praksis og skaber forretning.

Det er ifølge Foreningen Far historier fra det virkelige liv, og det er i dag alt for let at udnytte systemet for at få bopælsretten for et fælles barn.

Jesper Lohse hører dagligt fra foreningens forskellige rådgivningscentre om fædre, der bliver mødt med falske anklager. Og imens dækker advokaterne over hinanden, og myndighederne ignorerer problemet.

- Advokaterne spiller en central rolle, fordi de dækker over hinanden. Alle ved, hvad der foregår. I 2011 havde vi møde med advokatsamfundet, og bad dem undersøge problemet ved at sammenkøre længerevarende sager, hvor der var tale om falske anklager for at få overblik over, hvilke advokater, der er tale om og så gå til politiet. Men der er intet sket. Det er en kæmpe skandale, siger Jesper Lohse til tv2.dk.

Han forklarer, at systemet i dag er skruet så uhensigtsmæssigt sammen, at de fleste fædre, der bliver falsk anklaget for overgreb og incest i sidste ende må acceptere anklagerne.

- Disse fædre har ingen kort på hånden, og vi råder dem mange gange til at lægge sig fladt ned og acceptere alle beskyldningerne, hvis de vil se deres barn. De har mulighed for at gå til politiet, men problemet er, at sagerne behandles lokalt, og der behandles det som almindelige familiesager, siger Jesper Lohse.

Se med torsdag aften, når 19 Nyhederne på TV 2 sætter fokus på problemet. ”

Tv2.dk bragte kl. 17.17 (opdateret kl. 20.24) artiklen: ”*Chat: Hvordan beskytter man børn i samværssager?* ”. Til venstre for artiklen var indsat en boks med overskriften ”*Løgn, svindel og bedrag i samværssager*”. Artiklen indeholdt en chat, hvor læserne kunne chatte med psykolog [Person C] fra ’Hvert 3. Barn’ om samværssager.

Af udskrift fra [Klager 2]s telefon fremgår det, at TV 2 ved SMS kl. 17.25 spurgte: ”*Hej [Klager 2], kan du ringe?* ”. [Klager 2] ringede efterfølgende tilbage til TV 2.

TV 2 bragte kl. 19.00 et nyhedsindslag i 19-Nyhederne vedrørende advokaters rolle i samværssager. Af nyhedsindslaget fremgik det blandt andet:

[Tidskode 00-02.20]

”[...]

Studievært: Velkommen til Nyhederne, der starter med falske anklager om blandt andet vold og incest, som fører til, at især fædre mister samværet med deres børn. For ifølge statsforvaltningen så oplever deres sagsbehandlere jævnligt, at en håndfuld advokater optrapper skilsmisssager ved at få deres klienter til og opdigte anklager, der skal forhindre den ene forælder i at se sine børn. Faktisk mener statsforvaltningen, at de mindst én gang om ugen støder på falske anklager.

Speak: Bente Koudal arbejder til dagligt med skilsmisssager i Statsforvaltningen. Hun anklager i dag en række familieadvokater for at opfordre deres klienter til at lyve i retten.

Bente Koudal, kontorchef i statsforvaltningen: Det er helt utilstedeligt, at man som advokat – som en, der egentlig skulle hjælpe forældrene – modarbejder, at der kommer en god løsning for forældre og børn.

Speak: Foreningen Far har lavet en liste med 23 eksempler på, hvilke metoder syv navngivne advokater angiveligt bruger for at vinde deres sager. *[Man ser en del af listen. To punkter overstreges med gult og læses op:]* ”De sender blandt andet deres klient på krisecenter for at få sagen til at se voldsom ud - uden grund.” Og ”de medvirker aktivt til falsk politianmeldelse mod bedreviddende.” Også hos foreningen ”Hvert 3. barn”, der rådgiver forældre i skilsmisssager, kender man til advokaternes metoder.

Tanja Graabæk, direktør for ”Hvert 3. barn”: Forkasteligt. Jeg kan ikke. Altså, det er det mest rammende ord.

Speak: For det er børnene, det går ud over.

Tanja Graabæk: Ethvert barn, som er klemmt i en højkonfliktsag, er næsten truet på sin udvikling og sin trivsel, fordi det er så voldsomt i klemme mellem de to mennesker, det elsker mest.

[Der vises et billede af [Klager 2], mens der zoomes ind. Til højre for billedet er overskriften ”Advokat og mediator [Klager 2]” med teksten: ”Født 1960, blev beskikket af Justitsministeriet som advokat i 1990. Driver selvstændig advokatvirksomhed fra Advokatfirmaet [Klager 2]s lokaler. [Klager 2] rådgiver og yder juridisk bistand indenfor det civilretlige område og fører i den forbindelse retssager. [Klager 2] har bred undervisningserfaring og erhvervede i 1996 overbygningseksamen i teoretisk pædagogik ved Københavns Universitet. [...] Er certificeret mediator [...].”

Speak: En af de syv familieadvokater, der ifølge Foreningen Far anklages for at gå for aggressivt til værks i retssalene, er [Klager 2], men anklagerne kommer helt bag på hende.

[Klager 2] (med over telefonen. På skærbilledet ses et Danmarkskort med en pil, der angiver, at hun befinder sig på ”[By]”): Det er helt nyt for mig. Jeg har ikke hørt noget fra advokatmyndighederne. Jeg har ikke haft nogen sager i advokatmyndighederne om nogle som helst form for overtrædelse. Det er det eneste, jeg kan sige til det.

Speak: I statsforvaltningen håber de på, at advokaterne fremover vil ændre strategi.

Bente Koudal: Det er et stort problem, selvom vi kun taler om måske om en eller to håndfulde af advokater, så er det et stort problem, fordi der er jo nogle børn, der rent faktisk lider under, at der er problemer omkring samværet.

[...].”

Af mail af 12. marts 2015 kl. 19.06 fra TV 2 til [Klager 1] fremgår det:

”[Person B] anklager dig for at have opfordret hans døtre til at lyve om at han skulle have udøvet seksuelle overgreb mod egne børn.

Vi har forsøgt at få en kommentar fra dig siden kl. 13 i dag. Kan du ikke ringe så snart du har mulighed for det?”

TV 2 News bragte samme dag kl. 21.00 et nyhedsindslag. Af nyhedsindslaget fremgik det:

”*Studievært*: En lille gruppe familieadvokater råder skilte forældre til at bruge anklager om vold, incest eller andre skadelige overgreb mod parrets fælles barn som våben i kampen om at få forældremyndigheden over barnet. Det rapporterer Radio24syv. Hvert år modtager statsforvaltningen omkring 250 anklager fra den ene forældre, der påstår, at deres tidligere sammenlever har begået overgreb mod deres fælles barn. En lang række af disse anklager mod ekspartneren er ifølge radiokanalens kilder falske og tilskyndet af en familieadvokat. Med fra Århus har vi nu børnepsykolog [Person C]. Hvordan kan det påvirke børn, der er fanget i det, der så bliver til et meget ubehageligt spil mellem deres to forældre? [...]”

[Person C], psykolog; Jeg laver også forældrekompetenceundersøgelser, så jeg vil absolut mene, at en forælder, der fremsætter falske anklager, er en forælder, som mangler nogle forældrekompetencer, fordi forælderen ikke kan se barnets reelle behov, men deres egne behov, og de accepterer ikke, at det har en konsekvens for barnet at afskære det fra så nær en relation, som en forælder er.

Studievært: Er der en måde, at man kunne gøre det her bedre på?

[Person C]: Bestemt. I ”Hvert 3. barn” arbejder vi rigtig meget med friholdelsessprog i forhold til børn [...].”

Samme dag bragte TV 2 og TV 2 News yderligere et indslag i Nyhederne kl. 22. Af indslaget fremgår følgende:

”*Studievært (ved siden af studieværten vises overskriften ”FALSKE ANKLAGER” og under overskriften ses først et billede af [Person B] og derefter Bente Koudal)*: Alt for mange sager om forældremyndighed ender i falske anklager om vold og incest. Det fører til, at især fædre mister samværet med deres børn. Ifølge Statsforvaltningen er der en håndfuld advokater, der optrapper skilsmisssager ved at bruge udokumenterede og urigtige anklager. Faktisk mener Statsforvaltningen, at de mindst én gang om ugen støder på falske anklager. Det problem har den familie, vi skal møde nu, haft helt tæt inde på livet.

Speak (mens man ser familien sidde og spille et spil): Det er kun et år siden, at [Person G] og [Person E] på 9 og 12 år igen flyttede hjem til deres far, [Person B]. I 2010 gik [Person B] og hans daværende kone fra hinanden. Kort tid efter fulgte en række anklager fra hans ekskone, blandt andet om vold og incest.

[Person B]: Der er ikke noget mere modbydeligt som forælder at blive beskyldt for at have lavet overgreb mod det kæreste, man har i livet.

Speak: [Person B] er blevet frikendt af by- og landsret. Han mener selv, at anklagerne blandt andet var advokatens påfund for, at hans ekskone kunne få forældremyndigheden.

Interviewer (siddende over for [Person G] og [Person E]): Hvad var det, advokaten sagde, I skulle sige om jeres far?

[Person G]: Altså, helt præcist?

Interviewer: Ja, eller sådan, som du husker det.

[Person E]: Ligesom, at han tog fat i os og slog os.

[Person G]: Alle mulige ting, han havde gjort mod os, der kun er forfærdelige mennesker, der ville gøre.

Interviewer: Og passer det?

[Person G]: Nej, min far er rigtig dejlig.

Interviewer: Sagde advokaten til jer, at I skal sige det sådan her?

Begge piger: Ja.

[Person G]: Hun var meget sådan, at hun skrev og talte både meget sammen med vores mor, og så havde de jo på en eller anden måde, regner jeg med, fået aftalt, hvad det var, som vi skulle sige, for at det ville komme til at passe med det, de havde planlagt.

Speak: Ifølge Foreningen Far er advokaten en af syv navngivne advokater, der anklages for at bruge uetiske metoder i familiesager. *[Man ser en del af listen fra Foreningen Far. To punkter overstreges med gult og læses op:]* ”De sender blandt andet deres klienter på krisecentre for at få sagen til at se voldsom ud uden grund”, og ”de medvirker aktivt til falsk politianmeldelse mod bedre vidende.” Også i Statsforvaltningen oplever de, at nogle advokater opfordrer deres klienter til at lyve i retten.

Bente Koudal: Det er helt utilstedeligt, at man som advokat, som én, der egentligt skulle hjælpe forældrene, modarbejder, at der kommer en god løsning for forældre og børn.

Speak: TV 2-nyhederne har dagen igennem forsøgt at få en kommentar fra moderens advokat, men hun har trods talrige henvendelser ikke vendt tilbage. *[Person B]* har i dag fuld forældremyndighed over sine to døtre, men advokatens indblanding har været en hård tid for hele familien.

[Person G]: Jeg synes, det var meget ubehageligt at blive nødt til at sige nogle ting, der ikke passede.

Interviewer: Sagde I til advokaten, at det ikke passede?

[Person G]: Det vidste hun jo selv, og det vidste vi også, men det var noget, der blev fortalt, hvad vi skulle sige. Vi havde ikke så meget valg om det.

[Person B]: Det gør ondt at blive beskyldt for den her slags ting, men at vide, at ens børn bliver manipuleret til at skulle sige grimme ting om en af de personer, der er vigtigst for dem i deres liv, nemlig en af deres forældre, det var nok det, der gjorde allermest ondt at forstå, at mine børn befandt sig i sådan en klemme.

Studievært: TV 2-Nyhederne har i dag været i kontakt med *[Person B]*s ekskone. Hun afviser at have medvirket til at skabe falske anklager, men ønsker ikke at lade sig interviewe om sagen.”

1.2 Klagen til TV 2

[Klager 1] og *[Klager 2]* klagede ved mails af 4. juni 2015 til henholdsvis DR, TV 2 og Radio24syv. Mailene var i det væsentlige identiske. Af mailen til TV 2 fremgik følgende:

”Vedr. Anmodning om genmæle i anledning af TV 2’s og TV 2 NEWS’ udsendelser og øvrige aktiviteter, herunder chat, artikler og videolinks i perioden fra den 12. marts 2015 og fremover – ang. advokaters virke [...] Herunder til vores, advokat og mediator *[Klager 1]* og advokat og mediator *[Klager 2]*s, virke.

Udsendelserne bagvaskede os begge, og der indgives derfor fra begges side politianmeldelse.

TV 2 og TV 2 NEWS' har krænket os og har på det groveste overtrådt god presseskik.

Den måde udsendelserne og tilhørende aktiviteter fandt sted på, og hvordan vi blev udstillet i forhold til temaet for udsendelserne, herunder med fordrejede, misvisende og med mangelfulde beskrivelser af faktiske forhold.

Der anmodes om genmæle efter medieansvarslovens § 36, da ingen af de oplysninger af krænkende karakter, som blev bragt om hver af os, var korrekte, herunder var de således heller ikke "utvivlsomt rigtige", således som det kræves af mediet, at oplysninger er for, at de kan bringes i offentlige udsendelser, som det skete fra den 12. marts og fremover.

Vi eftersender en uddybning med tilhørende bilag og et forslag til formulering af genmæle snarest.

Vi skal samtidig hermed opfordre både TV 2 og TV 2 NEWS til straks at fjerne alle programmer, herunder artikler og links m.v., der ligger på interenet, der har med udsendelserne at gøre, og som kan associeres til os eller på anden måde udstiller os som kriminelle, uetiske og/eller dadelværdige. Ligeledes bør der fra mediernes side straks ske opfordring til andre om at nedtage links til artikler, videoer og slette optagelser, da det skete er en krænkelse af advokatstanden som sådan og af os. Vi beder om, at der bevarer kopi således, at det kan ses, hvorledes udsendelser m.v. rent faktisk blev afviklet dvs. det faktiske forløb.

Der tages forbehold for fremsættelse af krav om tort, godtgørelse og erstatning for den skade medierne har forvoldt os.

Bekræft venligst modtagelsen af nærværende email. ”

Ved mail af 9. juni 2015 til DR, TV 2 og Radio24syv uddybede [Klager 1] og [Klager 2] klagen og efter sendte en genmæletekst (dateret 5. juni 2015), hvoraf det fremgår:

”Den 12. marts 2015 og senere bragte landets hovedmassemedier, Radio24syv, DR, TV 2 og TV 2 News på forskellig vis i et samarbejde, en række udsendelser. Samværssagers behandling og advokaters arbejde blev i den forbindelse fremstillet fordrejet og ukorrekt. Befolkningen blev misinformeret.

Det fremgik, at fædre blev snydt af en gruppe advokater, særligt advokater for mødre i samværssager, hvor der var mistanke om overgreb på barnet fra farens side. Det blev oplyst, at advokater brugte uetiske og ulovlige metoder i samværssager med det formål at give moren en bedre retsstilling. Advokat og mediator [Klager 1] og advokat og mediator [Klager 2] blev fremstillet som hørende til denne gruppe advokater. Der blev vist skilte på tv-skærmen i tilknytning til programmer, videoer og artikler samt chat med generaliseret kritik af advokatstanden.

I forhold til disse oplysninger meddeles:

Medierne erkender og beklager

1. At de oplysninger, der blev givet om advokatstanden ikke var korrekte. Medierne havde således intet belæg for de kritiske udtalelser om advokatstandens etiske adfærd.
2. At de oplysninger, der blev givet i tilknytning hertil om advokat og mediator [Klager 1] og advokat og mediator [Klager 2] byggede på falske oplysninger.

3. At have fremstillet sagsgangen i samværssager ukorrekt og fordrejet. Det blev blandt andet fremstillet som om en samværssag blev behandlet som en straffesag, selv om dette ikke er korrekt. Det kom ikke frem, at i en samværssag er barnets interesser og behov det vigtigste.

Medierne erkender og beklager, hvis misinformationen om faktiske forhold får som konsekvens:

at mødre ikke får en retfærdig rettergang

at mødre ikke må eller tør ytre sig om overgreb på deres børn eller dem selv

at mødre derved forhindres i at beskytte børnene og sig selv mod overgreb

at advokater forhindres i at udføre helt sædvanlige advokatopgaver for mødre som for eksempel at oplyse sagen, hvor der er mistanke om overgreb til myndighederne.

Medierne erkender og beklager, at de ikke har fulgt de presseetiske regler ved blandt andet manglende kildekritisk tilgang i forhold til brug af eksperter og andre informationer:

Der blev anvendt eksperter, der fremstod som uvildige uden at være det. Der anvendtes blandt andet i udsendelserne tre direktører fra et selskab, heraf to blev anvendt som gennemgående eksperter og den tredje direktør ”optrådte” med sine to døtre i sin egen sag, hvor døtrene kom med beviseligt usande udtalelser. Det fremgik, at der var store samarbejdsproblemer med moren til børnene. Selskabet reklamerede ellers massivt for samarbejde mellem forældrene både i nyhedsindslag, programmer og artikler.

I tilknytning til dette program burde det have været oplyst, at faren til børnene tillige er direktør i det anpartsselskab, hvor to af meddirektørerne blev anvendt dagene igennem som eksperter i udsendelserne. De udtalte sig om betydningen for børnene af samarbejde mellem forældrene uden oplysning om betydningen af volds- og overgrebsadfærd.

at medierne er blevet forledt af Foreningen Far, der beviseligt har leveret mønstre og lister til nogle af udsendelserne uden, at medierne efterprøvede rigtigheden.

ved at undlade grundigt at undersøge om den offentlige administrative myndighed, Statsforvaltningens anklager mod en række advokater var korrekte og omfattende advokat og mediator [Klager 1] og advokat og mediator [Klager 2].

Efterfølgende har det vist sig, at der intet var at bebrejde de to pågældende advokater og mediatorer. Rigtigheden af de voldsomme påstande burde være undersøgt særdeles grundigt, herunder som følge af, at de blev bragt offentligt på alle de store medieflader over flere dage.

Ved at anvende børn som kilde i en offentlig udsendelse, hvor de helt åbenbart er i klemme i forældrenes konflikt.

Ved at interviewe to børn i en af nyhedsudsendelserne. Dette skete selv om børnene helt åbenbart var i klemme mellem forældrene og således befandt sig i en gidsel-lignende situation under interviewet, hvor de udtalte sig negativt om deres mor. Medierne burde ikke sætte børn i en sådan situation.

Medierne erkender, at de er blevet forledt af bl.a. Foreningen Far og ikke har været tilstrækkelig kildekritiske. Dette er særligt beklageligt, når der henses til at indslagene blev bragt i nyhederne og i en fakta-udsendelse som en slags retsreportage med afsløring af advokaters kriminelle og odiøse arbejde.

Medierne erkender samfundsværdien af:

at advokater er ”vagthunde” som blandt andet skal gøre opmærksom på lovgivning og praksis som ikke overholder menneskerettighederne.

at medierne som den 4. statsmagt ligeledes er ”vagthunde”. Det får alvorlige konsekvenser for samfundet, hvis den vigtige rolle medierne har, ikke tages alvorligt ved, at medierne følger de presseetiske regler, lovgivning og menneskerettigheder.”

TV 2 afviste klagen 26. juni 2015. [Klager 1] og [Klager 2]s klage er modtaget i Pressenævnet den 24. august 2015.

1.3 Vedrørende Hvert 3. barn ApS

Det fremgår af selskabet Hvert 3. barn ApS’ hjemmeside www.h3b.dk, at selskabet yder ”familierådgivning med børneperspektiv”. Det fremgår yderligere:

”Hvem er vi

[...] Vores psykologer har indgående erfaring med udsatte børn og familiodynamikker. Vores jurister har alle arbejdet i Statsforvaltningen samt kommunen eller Ankestyrelsen.

[...]

Organisation

Ledelse

2 partnere udgør i fællesskab selskabets direktion:

- [Person B]
- Tanja Graabæk

Selskabet er tegnet af direktør, Tanja Graabæk”

Af Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registret) vedrørende selskabet Hvert 3. barn ApS fremgår det, at selskabets stiftere var Tanja Graabæk, [Person B] og [Person C].

1.4 Øvrige dokumenter

Af Statsforvaltningens brev af 30. januar 2015 til Danske Familieadvokater fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Vi bliver i nogle tilfælde præsenteret for oplysninger om, at der fra advokaters side er udleveret en vejledning i, hvordan klienter (forælder 1) kunne stille modparten (forælder 2) dårligst muligt i en sag. Og i den forbindelse hvordan børnene kunne bruges til dette. Vi har således i en sag modtaget en henvendelse fra en mor, som havde fået denne vejledning fra sin advokat, hvilket hun var meget forarget over og derfor ville oplyse os om problemet. Senest er vi blevet præsenteret for oplysninger om, at nogle advokater med-

virker til aflytning af samtaler eller samvær i Statsforvaltningen ved brug af lytteudstyr gemt i en tøjbamse. Der er også en række tilfælde, hvor for mange møder – efter vores oplevelse – aflyses og det med den konsekvens, at hele sagen bliver forhalet til fordel for en forælder og til skade for en anden – og mest til skade for barnet. Vi ved, at advokaters tid kan være knap, så når vi kan se, at en forælder er repræsenteret ved en advokat, laver vi en telefonisk mødebooking for derigennem at undgå aflysninger af møder. Men alligevel oplever medarbejderne indimellem påfaldende mange aflysninger eller manglende samarbejde i forhold til at kunne finde en mulig mødetid.

[...]

Af Statsforvaltningens brev af 27. oktober 2015 til [Klager 2] og [Klager 1] fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Ad 1. Statsforvaltningen har, som det tidligere er oplyst, ikke en liste eller en opgørelse med navne på advokater, som efter vores opfattelse ikke udviser god adfærd.

[...]

Statsforvaltningen har ikke oplyst navne på advokater, som vi ikke mener udviser god adfærd. Hvorfra medierne har de to navne, som blev nævnt og hvorfor, de blev nævnt, har jeg ingen viden om.

[...]

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager 1] og [Klager 2]s synspunkter

Den første del af [Klager 1] og [Klager 2]s synspunkter vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de formelle betingelser for at klage til Pressenævnet er opfyldt. Det angår punktet ”2.1.1 Formelle spørgsmål”. Herefter er [Klager 1] og [Klager 2]s synspunkter til indholdet af medieomtalen oplyst under punkt ”2.1.2 God presseskik”.

2.1.1 Formelle spørgsmål

[Klager 1] og [Klager 2] har anmodet Pressenævnet om at vurdere DR, TV 2 og Radio24syvs usædvanlige samarbejde og mediedækning samlet og ikke at se enkeltvis på mediernes overtrædelser af god presseskik.

Udsendelserne på henholdsvis DR, TV 2 og Radio24syv spillede op til hinandens ”afsløringer” af ”uetiske advokater” fra morgen til aften den 12. marts 2015, hvorefter Radio24syv kunne holde ”dampen oppe” ved at fortsætte natten igennem og næste dag med uddybninger. Til omtalen var links til de tre mediers udsendelser.

2.1.1.1 Klagefrist

Klagerne har anført, at klagen til TV 2 er indgivet rettidigt.

2.1.1.2 Retlig interesse

[Klager 1] og [Klager 2] har anført, at de begge må betragtes som klageberettigede. [Klager 2] blev nævnt ved navns nævnelse i nyhedsudsendelsen på TV 2 den 12. marts 2015 kl. 19.00.

[Klager 1] var navngivet i radio- og tv-udsendelser på DR og Radio24syv. Hun repræsenterede moren i den omtalte sag i Nyhederne på TV 2 den 12. marts 2015 kl. 22.00. Det er enkelt via Google at finde ud af, at hun har repræsenteret moren i den omtalte sag.

Klagerne har henvist til ældre medieomtale, hvor de udtaler sig til forskellige medier i familieretsspørgsmål.

2.1.1.3 Kildebeskyttelse, råoptagelser og seertal

Det kan ikke anses for at være berettiget, når medierne lover anonymitet/kildebeskyttelse til advokater, der udtaler sig om en advokatliste, der offentliggøres i den hensigt at udsætte advokatkollegaer for alvorlige beskyldninger. Det er presseetisk kritisabelt.

[Klager 1]s udtalelser til DR og [Klager 2]s udtalelser til TV 2 kan dokumenteres ved råoptagelser fra telefonsamtalerne med henholdsvis DR og TV 2. De har anmodet medierne om at udlevere råoptagelserne til Pressenævnet og anført, at den manglende udlevering må tillægges processuel skadevirkning af Pressenævnet. Ifølge klagerne må det lægges til grund, at DR og TV 2 var i besiddelse af korrekte alsidige oplysninger om samværsområdet og advokaters virke, men undlod at offentliggøre dem. Medierne bør fremlægge råoptagelser og seertal.

2.1.1.4 Mundtlig forhandling

[Klager 1] og [Klager 2] har anmodet om mundtlig forelæggelse for Pressenævnet.

2.1.2 God presseskik

Til indholdet af mediedækningen har [Klager 1] og [Klager 2] overordnet anført, at DR, TV 2 og Radio24syv har overtrådt god presseskik ved at sprede et budskab om uetiske og konfliktoptrappende advokater med dem som de eneste navngivne eksempler.

2.1.2.1 Offentlig interesse

Klagerne har anført, at emnet samværsager er særdeles vigtigt for samfundet, da det ofte drejer sig om menneskerettigheder for børn. Barnetsrisiko mod farens ret til samvær er en svær balance i sager med mistanke om overgreb.

Det gøres odiøst, at advokater gengiver oplysninger om mistanke. Det er krænkende for [Klager 1] og [Klager 2], at deres navne uberettiget er offentliggjort som eksempler på ”brodne kar” i advokatstanden.

TV 2 har i indslaget i 19-Nyhederne på alvorligste vis tilsidesat god presseskik ved at bagvaske [Klager 2], der nævnes ved navns nævnelse, både som person, men også i egenskab af advokat og mediator. Hendes troværdighed og udsagns kraft skades, hvilket er fatalt efter at have opbygget en karriere som konfliktløser og underviser samt forfatter inden for fagfelterne, der behandles, herunder avanceret konfliktløsning, kønnede forhold og familiesagers behandling. TV 2 har ikke angivet nogen relevant grund til udvælgelsen af hende, der nævnes ingen konkrete sager, og de har ikke undersøgt hendes baggrund grundigt og kildekritisk.

Programmerne har skabt et had til de advokater, der bistår beskyttende mødre. Disse advokater er nu bragt i yderligere risiko for fysiske og psykiske overfald. [Klager 2] blev efterfølgende forsøgt overfaldet natten til den 13. marts 2015, mens [Klager 1] modtog ubehagelige mails og telefonopkald af truende karakter.

2.1.2.2 Vinkling

[Klager 1] og [Klager 2] har stillet spørgsmålstejn ved mediernes spørgeteknik og anført, at mediedækningen har været ensidig, ligesom der ikke er udvist tilstrækkelig kildekritik. Ifølge klagerne er der tale om en ensidig vinkling, hvor der overordnet er anvendt følgende virkemidler:

- Ensidig og partisk vinkling af emnet samværssager med to ben. Belastningen for faren af beskyldninger og mødres uetiske advokater.
- Interviews med personer, som støttede den ensidige vinkling, mens [Klager 1] og [Klager 2]s udtalelser nærmest ikke blev anvendt som modvægt.
- Offentliggørelse af lister fra Foreningen Far over ulovlige metoder, som mødres advokater påstås at anvende.
- Visning af to børn, som udtalte sig om, at deres mors advokat havde sagt, at de skulle lyve i forbindelse med deres samværssag.
- Opringning til ca. 24 advokater, hvoraf 11 skulle have nævnt, at [Klager 1] havde uetisk advokatadfærd.

Klagerne har anført, at hovedhensynet i en samværssag er “barnets bedste”. Et barn har et ubetinget krav på beskyttelse og et betinget krav på samvær. Samværet skal gavne barnets trivsel. Dette fokus og perspektiv blev helt udeladt. Advokaters arbejde i samværssager er at fremlægge oplysninger fra deres klienter, således at myndighederne (Statsforvaltningen eller klageinstansen Ankestyrelsen) kan træffe afgørelse om, hvorvidt der skal være samvær for et barn og en forælder, og i hvilket omfang der skal være samvær. Der mangler generelt oplysninger om advokaters rolle i medieomtalen, ligesom barnets og morens synsvinkel heller ikke blev belyst.

Advokater har en forpligtelse til at rådgive om, at barnet skal beskyttes mod overgreb efter forældreansvarsloven, når der er mistanke om overgreb mod barnet fra den forælder, der ønsker samvær. Oplyser en mor om, at der er mistanke om overgreb, f.eks. vold eller incest, er det advokatens opgave at oplyse myndigheden om dette, uanset om der foreligger konkrete beviser. Dette vil i stort set alle sager medføre en konfliktoptrapning mellem forældrene. Det er en afgørende sondring at skelne mellem konfliktoptrapning på grund af sagens karakter og unødvendig/odiøs konfliktoptrapning. Denne sondring kommer ikke frem i mange indslag og efterlader seere, lyttere og læsere med en fordrejet opfattelse af, hvilken rolle en advokat har.

Emnet samværssager fik et fordrejet fokus, og medierne undlod at oplyse om sagsgangen i en samværssag. En samværssag behandles af en administrativ myndighed og ikke under en civil retssag, som udsendelserne kan give anledning til at tro. Indimellem tales der om forældremyndighedssager, hvilket er forvirrende, da disse sager behandles helt anderledes.

En kontorchef i Statsforvaltningen udtaler sig også. Både [Klager 1] og [Klager 2] har henvendt sig til Statsforvaltningen og spurgt, om de var på en liste over navngivne problematiske advokater. Statsforvaltningen har afvist, at noget sådant var tilfældet. I TV 2 Nyhederne kl. 22.00 siges der i speak'en, at: *”Også i Statsforvaltningen oplever de, at nogle advokater opfordrer deres klienter til at lyve i retten.”*

Lone Brandenburg har afvist, at [Klager 1] og [Klager 2] skulle være blandt de udpegede advokater med problematisk adfærd.

Ingen af medierne sammenholder Statsforvaltningens angivelse af antallet af sager med grundløse beskyldninger mod fædre med antallet af samværsager årligt eller antallet af børn, der oplever sig overgrebet.

2.1.2.3 Kildekritik

Der er klaget over en manglende kildekritik over for Foreningen Far, de tre direktører i selskabet "Hvert 3. barn", de anonyme advokater i rundspørgen, jurist og journalist [Person D], advokaterne Lone Brandenburg, Lars Borring, Rasmus Hedegaard, Cecilie Mieth og Karina Hedegaard Hansen, daværende minister Manu Sareen samt Statsforvaltningen. Hertil kommer, at [Klager 1] og [Klager 2]s udtalelser nærmest ikke blev anvendt som modvægt.

Ifølge klagerne burde medierne have udvist en særlig kildekritik over for interesseorganisationen Foreningen Far. Udsendelserne omhandler den ene parts, farens, synspunkter i en samværsag. Ud over farens synspunkter er der to andre parter, moren og barnet.

Foreningen Far havde angiveligt leveret lister over de advokater, som foreningen betragtede som uetiske. Hertil kom en liste over påståede ulovlige metoder, som advokater anvendte i samværsager for at stille moren bedre. Formålet med mediedækningen synes således at have været at fremme Foreningen Fars synspunkter.

Selskabet "Hvert 3. barn" arbejder for, at børn udleveres til samvær trods overgreb. Selskabet sælger rådgivning til forældre, der er i konflikt om samvær, og de tre direktører eksponeres som eksperter. De tre direktører er Tanja Graabæk, [Person B] og [Person C]. Selskabet blev anvendt som eneekspert.

Tanja Graabæk udtaler i TV-Avisen den 12. marts 2015 kl. 07.17 på DR2, at det, uanset om overgreb har fundet sted, er det bedste for barnet med overvåget samvær.

Ifølge psykolog [Person C]s hjemmeside forlod hun organisationen "Hvert 3. barn" kort efter omtalen den 12.-13. marts 2015 og frasagde sig enhver forbindelse til firmaet. Hun har blandt andet speciale i pædofili.

I nyhedsindslaget kl. 22.00 den 12. marts 2015 på TV 2 oplyses der intet om [Person B]s relation til "Hvert 3. barn", selvom [Person B] selv havde en verserende retssag om forældremyndighed i USA og er en af de "mistænkte" fædre. I starten af DR2-dokumentaren fremtræder fem skikkelser. Her er [Person B] en af dem. Hans sag om forældremyndigheden verserede ved en ret i Californien og blev hjemvist til fornyet behandling den 16. december 2015. Hvorledes, [Person B]s egen sag har spillet ind på de to meddirektørers udtalelser, er uvist. Der er i den forbindelse bl.a. henvist til Pressenævnets kendelse 7. april 2014 i sag nr. 13-70-00527 og kendelse af 21. april 2015 i sag nr. 15-70-00759, hvor moren til [Person B]s børn havde klaget over omtale i andre medier.

Ved at anvende de tætforbundne direktører så massivt igennem dagene uden at oplyse, at der er tale om ét selskab, må betragtes som misinformation.

Hvis der alene er rettet henvendelse til 24 advokater, som fortrinsvis repræsenterer fædre, som er mistænkt eller dømt for overgreb, kan disse advokater ikke betragtes som objektive i vurderingen af [Klager 1]s arbejde for mødre, som mistænker fædre for overgreb, da advokaterne varetager modstridende interesser.

Ved denne fremgangsmåde har [Klager 1] ikke haft mulighed for at tilbagevise beskyldningerne om uetisk advokatadfærd. En rundspørge bør afvises som dokumentation for rigtigheden i beskyldningerne, selvom to af advokaterne, Rasmus Hedegaard og Cecilie Mieth, optræder i udsendelsen.

For så vidt angår journalist og jurist [Person D], er hun ifølge klagerne senere blevet afskediget pga. uetisk adfærd i relation til at sammenblende sit virke i en konkret sag i Statsforvaltningen med sit virke som journalist. [Person D] har også tidligere (sammen med [Person H]) lavet udsendelsesrækken ”*Skilsmisse-Danmark*” hos Radio24syv.

I mediedækningen fremstilles selve det at omtale en mistanke om vold, incest og lign. som om, at omtalen bør ophøre, og hvis ikke dette sker, skal advokaterne sanktioneres. Sådan udtaler både Statsforvaltningen samt advokaterne Lone Brandenborg, Lars Borring og Karina Hedegaard Hansen. Det må skyldes mediets spørgeteknik og er en forvridding af fakta.

2.1.2.4 Ukorrekte oplysninger

Den måde, klagerne blev udstillet på i forhold til temaet for medieomtalen, var misvisende og mangelfuld i forhold til beskrivelserne af de faktiske forhold.

TV 2 brugte blandt andet artikeloverskrifter som ”*Advokater opfordrer til løgn om vold og incest i familiesager*” og ”*LISTE: Sådan snyder advokater børn ud af dine hænder*”. I førstnævnte artikel følger en billedtekst, hvor TV 2 skriver:

”Nu viser det sig, at en gruppe af familieadvokater aktivt vil opfordre til løgn og svindel”.

Hermed udtrykkes ikke længere den mindste tvivl om, at familieadvokater har en uetisk adfærd. Dette sker uden bevis.

I sidstnævnte artikel miskrediteres advokatstanden og mødre på alvorligste vis, når der står:

”Det tager ikke mere end en time at fjerne en ekspartner fra et fælles barns liv. Det eneste du skal bruge er en beskidt moral og en række dårlige råd fra din advokat. [...] Foreningen Far [...] bekræfter, at falske beskyldninger om vold og overgreb er et udbredt redskab i fastkørte familiesager”

Det fremgår af indslaget i 19-Nyhederne, at Foreningen Far har peget på [Klager 2] som en af syv navngivne advokater, der skulle anvende kriminelle metoder for at vinde sager. Det angives i indslaget i tilknytning til omtalen af [Klager 2], at de er advokater, der sender klienter på krisecenter uden grund og medvirker aktivt til falsk politianmeldelse. Intet af dette passer. [Klager 2] havde på tidspunktet for udsendelsen aldrig foretaget en politianmeldelse for en klient.

I nyhedsindslaget fremstilles det som udenomssnak, da [Klager 2]s benægter at have kendskab til, at hendes navn skulle være på en liste over advokater med uetisk adfærd. Ligeledes blev hun sat i forbindelse med to ”kneb” på Foreningens Fars liste, og der blev vist et Danmarkskort med hendes påståede placering på [By], hvor hun bor, men interviewet foregik på [Bydel]. Oplysningerne om [Klager 2] i indslaget er fejlagtige. Den offentlige bagvaskelse er en psykisk og økonomisk belastning.

Når der tales om konfliktoptrapning, menes der sandsynligvis uetisk konfliktoptrapning. Altså en adfærd, der ville give bøde i Advokatnævnet. [Klager 2] har ikke haft nogen sager i Advokatnævnet, og DR havde indhentet seks klagesager fra Advokatnævnet, hvor [Klager 1] var indbragt for nævnet. Ingen af fædrene fik medhold i deres klage over [Klager 1]. Der er således ikke dokumentation for påstanden om uetisk adfærd.

[Klager 1] har som bilag til klagen indsendt Advokatnævnets kendelser af henholdsvis 29. april 2010, 14. august 2012, 13. maj 2013, 31. oktober 2013, 12. november 2013 og 23. oktober 2014 i anonymiseret form.

Konfliktoptrapping er tilsyneladende også, når en mor eller hendes advokat fortsætter med at fremsætte voldsomme anklager om farens overgreb efter, at politiet har sluttet sagerne. I disse sager er der ingen eller nærmest ingen form for efterforskning. Der er derfor ingen, der ved, om overgrebene har fundet sted. Moren har ret til og er forpligtet til at fortsætte med at fortælle sandheden, som hun oplever den, så længe der ikke foreligger en frifindende dom, hvor der er efterforsket og vurderet. Hun har samme bekymring, som inden hun henvendte sig til politiet.

Der er henvist til Østre Landsrets dom af 22. april 2015 i sagen, far mod mor (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, U. 2015.2788Ø), der ifølge klagerne viser, at en mor – og dermed også hendes advokat – godt må fortælle om oplevelser om overgreb til Statsforvaltningen, da det er en partsforklaring.

Udtrykket “ulovlige metoder” bruges ikke i dokumentarudsendelsen, men det fremgår klart af sammenhængen med de øvrige medier, særligt TV 2s visning af lister med ulovlige metoder set i sammenhæng med advokat Lars Borrings udtalelser om, at [Klager 1] bruger nogle bestemte metoder.

Klagerne har afvist, at de anvender ulovlige metoder eller er odiøst konfliktoptrappende eller på anden måde handler uetisk. Medierne har ingen dokumentation for deres påstande.

2.1.2.5 Forelæggelse

Klagerne har anført, at forelæggelsen ikke var i overensstemmelse med god presseskik og ikke skete i god tid. En stor del af programmerne blev offentliggjort uden forudgående varsling.

Oplysningerne i de påklagede udsendelser kan virke skadelige, krænkende eller agtelsesforringende for mødre, advokater og især for [Klager 1] og [Klager 2]. Oplysningerne skulle derfor have været efterprøvet, inden de blev bragt.

→2.1.2.5.1 Nyhederne kl. 19.00

Den første opringning fra TV 2 blev modtaget på [Klager 2]s advokatkontor den 12. marts 2015 kl. 15.23, og klokken 17.25 modtog hun en anmodning pr. SMS om at ringe til TV 2.

Under samtalen mellem TV 2 og [Klager 2] forsøgte [Klager 2] flere gang at komme til orde om, hvad samværssager drejer sig om, men TV 2 var kun interesseret i at høre, hvad hun sagde til, at hun stod på en liste over uetiske advokater, som hun ikke vidste eksisterede. Især da der aldrig er blevet klaget over hende til Advokatrådet.

TV 2s forelæggelse gav hende urimelig kort tid til at forberede sit telefoninterview med TV 2.

→2.1.2.5.2 Nyhederne kl. 22.00

[Klager 1] har anført, at hun ikke modtog nogen henvendelse før efter nyhedsudsendelsen kl. 22 på TV 2 den 12. marts 2015. Hun fik først efterfølgende kendskab til en SMS, som skulle være sendt til hende cirka kl. 19.00 den 12. marts 2015 fra TV 2. Dertil erindrer hun ikke at have set TV 2s mail af 12. marts kl. 19.06, der i hendes indbakke ser ud til at være modtaget kl. 20.06, før under sagens behandling i Pressenævnet. Uanset om TV2 fra kl. cirka 12.00 den 12. marts 2015 forsøgte at kontakte hende telefonisk, var hun ikke bekendt med udsendelsens indhold inden offentliggørelsen. På grund af TV 2s sene henvendelser til hende, havde hun heller ikke haft mulighed for at tilbagevise TV 2s anklager mod hende. Den 12. marts 2015 var hun optaget af møder hele dagen, og TV 2 kunne have kontaktet hende langt tidligere. Det afgørende må være, at hun først fik kendskab til TV 2s henvendelser efter udsendelsen. Hun fik således ikke forelagt de skadelige og krænkende oplysninger om, at hun skulle have opfordret pigerne i den konkrete samværssag til at lyve om overgreb, som ikke havde fundet sted.

Pigernes oplysninger i nyhedsudsendelsen var ikke i overensstemmelse med de oplysninger, de afgav gennem cirka et år, inden [Klager 1] blev advokat for pigernes mor. [Klager 1] har på ingen måde opfordret pigerne eller andre til at lyve om overgreb. Det burde i det mindste være oplyst, at hun først trådte ind som advokat et år efter sagens start, hvor pigerne allerede havde udtalt sig flere gange i sagen.

2.1.2.6 Afpublicering

[Klager 1] og [Klager 2] har anført, at al information, der knytter sig til mediedækningen om emnet, bør nedtages (afpubliceres).

2.1.3 Genmæle

For så vidt angår de oplysninger, som [Klager 1] og [Klager 2] har anmodet om et fælles genmæle overfor, henvises til genmæleteksten dateret 5. juni 2015 (gengivet under punkt 1. Sagsfremstilling). Der ønskes et fælles genmæle bragt af DR, TV 2 og Radio24syv. Et sædvanligt genmæle vil kun gøre skaden værre.

Udover genmælet ønskes en halv times indlæg om emnet på en nuanceret og saglig måde. Genmælet skal udbredes i samme omfang som den påklagede mediedækning.

2.2 TV 2s synspunkter

2.2.1 Formelle spørgsmål

2.2.1.1 Klagefrist

TV 2 har blandt andet anført, at det ikke er deres opfattelse, at klagerne over for TV 2 har klaget over god presseskik. Klagen anses derfor for at være for sent indgivet i forhold til god presseskik.

TV 2 har videre anført, at TV 2s afvisning af 26. juni 2015 ikke anses for påklaget til Pressenævnet. Såfremt Pressenævnet anser [Klager 1] og [Klager 2]s klage for at omfatte TV 2s afvisning af genmæle, er det TV 2s opfattelse, at genmæleanmodningen er fremsat efter udløb af den i medieansvarsloven fastsatte frist på 12 uger.

Såfremt Pressenævnet realitetsbehandler sagen, bør prøvelsesgrundlaget alene være klagernes rettidige mail af 4. juni 2015, og ikke senere tilkomne klagepunkter. Klagerne fremsatte den 10. februar 2016 adskillige nye klagepunkter i forhold til et nyhedsindslag kl. 22.00 på TV 2 den 12. marts 2015.

Pressenævnet har i anledning af en klage fra [Klager 1]s klient taget stilling til indslaget i kendelse af 23. juni 2015 i sag 15-70-00781, hvor der ikke udtaltes kritik af TV 2. Det fremgår af kendelsen, at sagen alene blev behandlet i forhold til klageren ([Klager 1]s klient), da der ikke forelå en fuldmagt fra [Klager 1]. Det forekommer uhensigtsmæssigt, at det specifikke indslag snart et år efter offentliggørelse søges gjort genstand for fornyet klage.

TV 2 har herudover henvist til Pressenævnets kendelse af 29. april 2014 i sag nr. 13-70-00559.

2.2.1.2 Retlig interesse

TV 2 finder alene grundlag for at anse [Klager 2] for klageberettiget i forhold til udsagn, der omhandler hende selv. Hun er kun omtalt i nyhedsindslaget den 12. marts 2015 kl. 19.00. Det er således TV 2s opfattelse, at vurderingen af, om god presseskik er tilsidesat, må ses ud fra det konkrete indslag.

Advokat [Klager 1] er ikke omtalt af TV 2. Det forhold, at hun og advokat [Klager 2] praktiserer inden for familieretten medfører således ikke, at de individuelt har en sådan interesse, at de kan anses for klageberettiget, hverken i forhold til medieomtale af samværssager eller familieadvokater i mere generel forstand. Klagerne anses ikke for at være klageberettiget i forhold til den øvrige dækning.

2.2.1.3 Kildebeskyttelse, råoptagelser og seertal

TV 2 har under sagens behandling i Pressenævnet anført, at TV 2 af principielle grunde ikke ønsker at fremlægge råoptagelser for Pressenævnet.

2.2.2 God Presseskik

2.2.2.1 Offentlig interesse

TV 2 har hverken interesse i at bringe ukorrekt information eller ”bagvaske advokater”. TV 2 udviser sædvanlig kildekritik og anser problemet som sådan for velbeskrevet og underbygget. TV 2 har været i kontakt med adskillige relevante aktører og myndigheder, og det kan således lægges til grund, at der eksisterer et problem, som har stor samfundsmæssig interesse, og det er fuldt berettiget af TV 2 at bringe omtale heraf.

2.2.2.2 Vinkling

Det forhold, at klagerne måtte være utilfredse med vinklingen, og at de faglige synspunkter, som klagerne finder relevante, ikke indtager en sådan plads i dækningen, som klagerne ønsker, kan ikke føre til, at TV 2 pålægges at bringe klagernes genmæle.

2.2.2.3 Kildekritik

TV 2s dækning af samværssager hviler ikke blot på udsagn fra frustrerede forældre, men tillige udsagn fra blandt andet formanden for Danske Familieadvokater, en børnepsykolog og afdelingschefen for det familieretlige område i statsforvaltningen.

TV 2 har ikke beskyldt [Klager 2] for uetisk adfærd, men har viderebragt information om, at interesseorganisationer blandt andet finder hendes adfærd som advokat problematisk. Der er ikke herved bragt ukorrekt information, men formidlet en subjektiv vurdering, som klager har fået mulighed for at forholde sig til.

2.2.2.4 Forelæggelse

[Klager 2] besvarede redaktionens henvendelse og stillede op til et direkte telefoninterview, hvor hun fik lejlighed til at komme til orde i forhold til kritik, der knytter sig til hendes erhvervsudøvelse. Hun må som professionel være vant til at optræde i medierne.

Under interviewet bringes et skærmbilledet, der angiver, at [Klager 2] som interviewperson befinder sig på [By]. TV 2 finder det beklageligt, hvis hun har været udsat for ubehageligt optrin efter sin deltagelse i nyhedsindslaget, men finder ikke, at denne information strider imod god presseskik.

TV 2 ringede talrige gange i løbet af den 12. marts 2015 til [Klager 1] for at høre hendes side af sagen. Det lykkedes ikke. Det fremgik af indslaget 12. marts 2015 kl. 22.00.

Ifølge [Klager 1]s brevpapir anvender hun telefonnumrene [Telefonnummer J] og [Telefonnummer K]. Den 12. marts 2015 ringende TV 2 kl 11.34 og kl. 12.03 til tlf.nr. [Telefonnummer I]. Opkaldslisten fra teleselskabet viser, at det ene opkald har haft en varighed af 43 sekunder (0,72 min), og journalisten erindrings det således, at der er efterladt besked på en telefonsvarer.

Derudover er der foretaget mindst fem opkald, der ligeledes med stor sandsynlighed er tilgået [Klager 1]s telefonnumre. Teleselskabet har telefonisk oplyst, at fire opkald i tidsrummet fra kl. 18.59 til kl. 19.16 er tilgået nr. [Telefonnummer I], mens et er tilgået [Telefonnummer M]. Der blev tillige sendt en SMS og en mail til hende den 12. marts 2015.

[Klager 1] har heller ikke efterfølgende kontaktet TV 2, inden TV 2 besvarede klageren i den pågældende sag den 25. marts 2015.

2.2.3 Genmæle

TV 2 har anført, at indholdet af det ønskede genmæle ikke i alt væsentligt er begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger. Dertil er det ikke konkretiseret, hvilke oplysninger i TV 2s dækning, der er faktisk forkerte. Det ønskede genmæle opfylder således ikke medieansvarslovens indholdskrav til genmæle.

Specifikt for [Klager 2]s vedkommende bemærkes det, at hun har fået mulighed for at udtale sig, og at hun derfor ikke er berettiget til at få et genmæle.

TV 2 har endelig anført, at der ikke synes at være hjemmel til at få offentliggjort et fælles genmæle for flere medier, i dette tilfælde TV 2, DR og Radio24syv. TV 2 er ikke forpligtet til at bringe et genmæle, hvor TV 2 henviser til oplysninger, som andre medier har bragt.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Hanne Schmidt, Jørn Mikkelsen, Ulrik Holmstrup og Karsten Kolding.

Der er klaget over et samarbejde mellem medierne TV 2, DR og Radio24syv i relation til mediedækningen, og klagerne har derfor anført, at de tre mediers dækning bør vurderes samlet.

Pressenævnet behandler klagen over de tre medier samlet, men vurderingen af, hvorvidt de enkelte medier har tilsidesat god presseskik, sker i forhold til det medie, der har offentliggjort de pågældende oplysninger. Redaktøren for et medie kan efter medieansvarslovens regler som udgangspunkt kun drages til ansvar for de oplysninger, der er offentliggjort i redaktørens eget medie.

3.1 Formelle forhold

Da TV 2s Facebook-sider, herunder facebook.com/tv2nyhederne, ikke er anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, er der ikke tale om et medie omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 3. Klagen over TV 2s opslag på Facebook hører således ikke under nævnets kompetence. Denne del af klagen afvises derfor i medfør af medieansvarslovens § 43, stk. 2, nr. 1.

I den forbindelse bemærkes det, at TV 2 og TV 2 News' radio- og tv-udsendelser er omfattet direkte af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 2, og hjemmesiden tv2.dk er anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3.

Klagen over TV 2's radio og tv-kanaler samt hjemmesiden tv2.dk er omfattet af Pressenævnets kompetence.

I sagen har TV 2 gjort indsigelser over for en række formelle forhold. De formelle spørgsmål er behandlet nedenfor.

3.1.1 Klagefrist

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at det følger af medieansvarslovens § 34, stk. 3, at klager over Danmarks Radios, TV 2s eller TV 2s regionale virksomheders overtrædelse af god presseskik senest 12 uger efter offentliggørelsen skal indgives til disse. De pågældende virksomheders afgørelse kan senest 12 uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

Klagen drejer sig om TV 2s omtale den 12. marts 2015. Den 4. juni 2015 modtog TV 2 en klage fra [Klager 1] og [Klager 2] over tilsidesættelse af god presseskik og en anmodning om genmæle. Klagen er således sendt til TV 2 på frisdagen. Ud fra indholdet af mailen af 4. juni 2015 må TV 2 have været bekendt med det overordnede indhold af klagen. Den 9. juni 2015 præciserede [Klager 1] og [Klager 2] klagen og eftersendte en genmæletekst til TV 2.

Da klagen over TV 2s afslag af 26. juni 2015 er modtaget i Pressenævnet den 24. august 2015, er klagefristen til Pressenævnet samtidig overholdt. Klagen behandles.

TV 2 har anført, at klagen over presseetik er tilkommet efter klagefristens udløb. Ud fra indholdet af mailen af 4. juni 2015 finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at det er tilfældet. Klagen behandles både for presseetik og afslag på genmæle.

3.1.2 Retlig interesse

Det er en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man selv som person, organisation, virksomhed eller lignende skal være omtalt, afbilledet eller på anden måde identificeret i mediet.

[Klager 2] er omtalt ved navn i TV 2s nyhedsindslag kl. 19.00. [Klager 1] repræsenterede moren i en sag, der blev omtalt i TV 2s nyhedsindslag kl. 22.00. I indslaget blev hun omtalt som "morens advokat". Begge er således en del af den omtalte gruppe af familieadvokater, der henvises til som "en eller to håndfulde familieadvokater" og "syv navngivne advokater". [Klager 2] og [Klager 1] har derfor en sådan retlig interesse i at klage over TV 2s omtale, at der er grundlag for at behandle klagen i forhold til dem begge.

3.1.3 Kildebeskyttelse, råoptagelser og seertal

Pressenævnet bemærker, at det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, hvorvidt navnene på de advokater, der har udtalt sig til DR, vil være omfattet af reglerne om kildebeskyttelse i retsplejeloven. Det forhold henhører under domstolene og falder uden for Pressenævnets kompetence og behandles derfor ikke.

TV 2 har ikke fremlagt seertal og råoptagelser. Nævnet bemærker, at det ligger uden for nævnets kompetence at pålægge et medie at udlevere seertal og råmateriale.

3.1.4 Mundtlig forhandling

Efter § 46, stk. 3, i medieansvarsloven samt § 8, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsorden for Pressenævnet, kan nævnet indkalde sagens parter til mundtlig forhandling. –Mundtlig forhandling kan ifølge forarbejderne til bestemmelsen i medieansvarslovens § 46, stk. 3, anvendes, hvor sagen efter nævnets opfattelse ikke er tilstrækkeligt oplyst på det skriftlige grundlag, eller hvor der er mulighed for en forligsmæssig løsning. Det fremgår også af forarbejderne, at bestemmelsen ikke giver mulighed for en egentlig bevisførelse for nævnet. Der henvises til Folketingstidende 1990-91, 2. saml., till. A, sp. 3170.

Pressenævnets sager behandles normalt på skriftligt grundlag. Der er ikke på det foreliggende grundlag anledning til at antage, at sagen ikke kan oplyses tilstrækkeligt ved parternes skriftlige indlæg, eller at der af andre grunde bør træffes afgørelse om mundtlig forhandling. Der findes herefter ikke at foreligge grundlag for at indkalde parterne til en mundtlig forhandling.

Anmodningen om mundtlig forhandling afvises, og sagen behandles nedenfor på skriftligt grundlag.

3.2 God presseskik

Pressenævnet bemærker indledningsvis til realitetsbehandlingen af indholdet af klagen, at [Klager 2] og [Klager 1] ifølge TV 2s indslag og udsendelser skulle anvende uetiske metoder samt være medvirkende til at optrappe konflikter mellem sine klienter og den anden forælder, modparten. TV 2 har henvist til, at mediet har gengivet interesseorganisationer og andres holdning til en gruppe familieadvokaters, herunder [Klager 2]s adfærd som advokat. Pressenævnet har ikke mulighed for at tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for beskyldningerne. Det forhold tages der derfor ikke stilling til i nedenstående behandling.

3.2.1 Offentlig interesse

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet finder, at der er en klar samfundsmæssig interesse i spørgsmålet om, hvorvidt advokater anvender grundløse anklager mod den ene forælder i forbindelse med forældremyndigheds- og samværssager. [Klager 2] har tidligere udtalt sig til medier og taget del i den offentlige debat om samværssager, ligesom hun medvirker i TV 2s nyhedsindslag i 19-Nyhederne den 12. marts 2015. Nævnet finder herefter, at TV 2 og de øvrige medier var berettiget til at omtale sagen og i den forbindelse nævne [Klager 2] ved navn i forbindelse med omtale af hendes erhvervsfaglige virke som advokat.

3.2.2 Vinkling

Der er klaget over, at TV 2s dækning var ensidig. Ifølge klagerne er omtalen ensidig, navnlig fordi, at moren og barnets perspektiv ikke blev belyst, selvom hovedhensynet i denne type sager er “barnets bedste”. Ifølge klagerne fremgår det heller ikke klart af mediedækningen, at en samværssag behandles af administrative myndigheder, mens en forældremyndighedssag behandles af domstolene. Endelig mener de, at advokaters rolle burde have været beskrevet yderligere.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages.

Pressenævnet finder ikke grundlag for at fastslå, at redaktøren har overskredet de vide rammer for redigering ved ikke at omtale de forhold, klagerne ønskede. Nævnet bemærker, at [Klager 2] medvirkende i 19-Nyhederne på TV 2 den 12. marts 2015 med udtalelsen:

”Det er helt nyt for mig. Jeg har ikke hørt noget fra advokatmyndighederne. Jeg har ikke haft nogen sager i advokatmyndighederne om nogle som helst form for overtrædelse. Det er det eneste, jeg kan sige til det.”

Nævnet bemærker yderligere, at TV 2 i 22-Nyhederne den 12. marts 2015 oplyste følgende:

”[...]*Speak*: TV 2-nyhederne har dagen igennem forsøgt at få en kommentar fra moderens advokat, men hun har trods talrige henvendelser ikke vendt tilbage.

[...]

Studievært: TV 2-Nyhederne har i dag været i kontakt med [Person B]s ekskone. Hun afviser at have medvirket til at skabe falske anklager, men ønsker ikke at lade sig interviewe om sagen.”

Efter en samlet vurdering af [Klager 2]s udtalelse, TV 2s forgæves forsøg på at få kontakt til [Klager 1] og TV 2s samlede omtale finder Pressenævnet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at anse TV 2s dækning for at være ensidig. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af TV 2.

3.2.3 Kildekritik

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises overfor nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

Klagerne har henvist til, at medierne burde have udvist en særlig kildekritik over for interesseorganisationen Foreningen Far, selskabet Hvert 3. barn ApS og dets direktører, de anonyme advokater i rundspørgen, kontorchefen i Statsforvaltningen, formanden for Danske Familieadvokater, tidligere minister for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, samt advokaterne Lars Borring, Rasmus Hedegaard, Cecilie Mieth og Karina Hedegaard Hansen.

I artiklen ”*LISTE: Sådan snyder advokater børn ud af dine hænder*” udtaler Jesper Lohse, formanden for Foreningen Far, sig. Nævnet bemærker, at det ikke klart af artiklen fremgår, at Jesper Lohse er formand for foreningen. Foreningen Far er dog omtalt i artiklen, og Jesper Lohse henviser til foreningen, eksempelvis ved udsagnet ”*Jesper Lohse hører dagligt fra foreningens forskellige rådgivningscentre*”. Det må således have stået læseren klart, at Jesper Lohse havde en tilknytning til Foreningen Far, og Pressenævnet finder, at læseren havde tilstrækkelig mulighed til at forholde sig til kilden.

TV 2 henviser til en rundspørge blandt 24 unavngivne advokater, som Radio24syv har lavet i samarbejde med DR. Pressenævnet bemærker i den forbindelse, at det følger af medieansvarslovens §§ 12 og 19, at redaktøren er ansvarlig for indholdet af en artikel eller udtalelse, som har været bragt navngiven i et andet massemedie, og som gengives i redaktørens skrift eller udsendelse. Det forhold, at DR og Radio24syv henviser til en rundspørge, som de selv har lavet blandt en gruppe anonyme advokater, ændrer som udgangspunkt ikke TV 2s ansvar for at overholde god presseskik. TV 2 skal stille samme krav til korrektheden i formidlingen af andres nyheder, som de stiller til deres egne nyheder.

Pressenævnet finder imidlertid ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 ikke har udvist den fornødne kildekritik over for kilderne ved ikke selv at undersøge kildernes beskyldninger yderligere. Deres udtalelser understøttes af andre navngivne kilder, og de faktiske forhold vedrørende rundspørgen i TV 2s omtale er korrekt gengivet.

Nævnet finder herudover ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 ikke har udvist den fornødne kildekritik. Nævnet har lagt vægt på, at det fremgår, hvem der udtaler sig, og at udtalelserne fra kilderne fremstår som kildernes vurdering af den omtalte gruppe familieadvokater.

Det forhold, at TV 2 ikke giver oplysninger om eventuelle kilder med tilknytning til selskabet Hvert 3. Barn ApS, kan ikke føre til et andet resultat.

3.2.4 Korrekte oplysninger

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. jf. punkt A. 1.

3.2.4.1 Generel omtale

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at TV 2 gør beskyldninger til fakta. Eksempelvis skriver TV 2 i billedteksten til artiklen ”Advokater opfordrer til løgn og incest i familiesager”:

”[...] Nu viser det sig, at en gruppe familieadvokater aktivt opfordrer til løn og svindel. [...]”

Af selve artiklen fremgår det yderligere:

”[...] og en lang række af disse anklager er det purre opspind, fabrikeret og tilskyndet af familieadvokater. [...]”

Klagerne har blandt andet henvist til, at TV 2 ikke har dokumentation for sådanne konstateringer, og at klagerne ikke har modtaget kritik fra Advokatnævnet.

Udsagnene i artiklen kan forstås som faktiske oplysninger. Det fremgår imidlertid også af artiklen:

”[...] I Statsforvaltningen har man kendskab til en gruppe familieadvokater, som handler uetisk i børnesager. Det fortæller kontorchef i Statsforvaltningen Bente Koudal til DR.

[...]

Skruppelløse advokater

[...]

Og hun [Tanja Graabæk, direktør i ”Hvert 3. barn”] er ikke i tvivl om, at ansvaret for de falske anklager i mange tilfælde ligger hos advokaten.

[...]

Ifølge en rundspørge, som Radio24syv og DR2 har foretaget, så svarer 22 ud af 24 adspurgte familieadvokater, at de har kolleger, der efter deres mening går over stregen i børnesager. [...]”

Pressenævnet finder efter en samlet vurdering, at der er tale om en generel omtale, og at det fremgår af artiklen som helhed samt TV 2s dækning i øvrigt, at der er tale om beskyldninger og vurderinger fra kilder, herunder andre advokater. Pressenævnet udtaler derfor ikke kritik af TV 2.

3.2.4.2 Nyhederne kl. 22.00

Der er klaget over, at oplysningerne i nyhedsindslaget om, at [Klager 1] skulle have opfordret pigerne i den konkrete samværssag til at lyve om overgreb, er ukorrekte, herunder at TV 2 burde have oplyst, at [Klager 1] først indtrådte som advokat i sagen efter et år.

Pressenævnet har noteret sig det omfattende baggrundsmateriale, herunder en lang række retsdokumenter fremsendt i denne sag samt i Pressenævnets sag nr. 15-70-00781, der vedrørte samme nyhedsudsendelse. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet, har nævnet ikke mulighed for at tage stilling til den fremførte påstand. Nævnet finder således ikke grundlag for med den fornødne sikkerhed at tage stilling til, hvorvidt børnenes udsagn er sandfærdige.

Pressenævnet finder videre ikke grundlag for at fastslå, at redaktøren har overskredet de vide rammer for redigering ved ikke at omtale det ønskede forhold. Pressenævnet udtaler derfor ikke kritik.

3.2.5 Forelæggelse

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den, der kan være krænket, jf. punkt A. 1 og A. 3.

Klagerne har klaget over, at TV 2 har anvendt artikeloverskrifter som ”Advokater opfordrer til løgn og incest i familiesager” og ”LISTE: Sådan snyder advokater børn ud af dine hænder” og bragt ukorrekte oplysninger om dem, herunder at de anvender uetiske og ulovlige metoder i samværssager med det formål at give moren en bedre retsstilling.

Pressenævnet finder, at beskyldningerne i artiklerne og nyhedsudsendelserne kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for klagerne, særligt [Klager 2], som TV 2 nævner ved navn, hvorfor oplysningerne har skullet forelægges for klagerne.

TV 2 kontaktede [Klager 2] om eftermiddagen den 12. marts 2015. Hun medvirkede herefter i et telefoninterview. TV 2 bragte et uddrag heraf i 19-Nyhederne samme dag, hvor hun fik lejlighed til at komme til orde i forhold til den kritik, der knyttede sig til omtalen af hende og hendes erhvervsudøvelse. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af TV 2s forelæggelse for [Klager 2].

På baggrund af oplysningerne i sagen lægger Pressenævnet til grund, at TV 2 den 12. marts 2015 forud for nyhedsudsendelsen kl. 22 forsøgte at kontakte [Klager 1] telefonisk syv gange i tidsrummet mellem kl. 11.34 og kl. 19.16. Det lægges yderligere til grund, at TV 2 den 12. marts 2015 sendte en SMS til [Klager 1] kl. 19.00 samt en mail til hende kl. 19.06.

Af mailen fremgik det:

”[Person B] anklager dig for at have opfordret hans døtre til at lyve om at han skulle have udøvet seksuelle overgreb mod egne børn.

Vi har forsøgt at få en kommentar fra dig siden kl. 13 i dag. Kan du ikke ringe så snart du har mulighed for det? ”

Under hensyn hertil og til, at omtalen af [Klager 1] var anonym i 22-Nyhederne samme aften, udtaler Pressenævnet ikke kritik af TV 2s forelæggelse for [Klager 1].

Pressenævnet finder heller ikke anledning til at udtale kritik i forhold til den øvrige generelle dækning, hvor hverken [Klager 1] eller [Klager 2] er nævnt ved navn, og hvor TV 2 ikke forinden har forelagt oplysningerne for klagerne. Nævnet finder i øvrigt ikke grundlag for at kritisere TV 2s angivelse af [Klager 2]s placering som værende på ”[By]”.

3.2.6 Afpublicering

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8. Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksen til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Klageren har anmodet medierne om at fjerne al mediedækning om emnet. TV 2 har ikke kommenteret på anmodningen, hvilket Pressenævnet betragter som et afslag.

Da mediedækningen vedrører klagerens erhvervmæssige virke og ikke indeholder sådanne følsomme eller private oplysninger, som kan anses som omfattet af punkt B. 8, finder Pressenævnet ikke, at TV 2 skulle have imødekommet anmodningen om at slette mediedækningen. Nævnet udtaler herefter ikke kritik af TV 2 for ikke at fjerne nyhedsudsendelser samt artikler fra TV 2s hjemmesider.

3.3 Genmæle

Det fremgår af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Det følger videre af lovens § 38, stk. 1, at genmælets indhold i alt væsentligt skal være begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger, og indholdet må ikke være retsstridigt.

Pressenævnet finder, at den foreliggende genmæletekst ikke tager stilling til konkrete oplysninger i mediedækningen og indeholder kommentarer, beklagelser på mediets vegne og vurderinger i et sådant omfang, at det ikke opfylder indholdskravet i medieansvarslovens § 38. Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at pålægge TV 2 at bringe genmæleteksten hverken helt eller delvist.

Afgjort den 26. maj 2016.